

Excavacions arqueològiques en els darrers anys

TURÓ D'EN BOSCÀ

El poblat ibèric del Turó d'en Boscà està situat entre les valls de Pomar i Canyet.

En les primeres excavacions, fetes l'any 1933, es trobaren part de la muralla i una torre de defensa que protegia una de les entrades al poblat. L'any 1968 es posà al descobert una casa tallada en part en la roca, en la zona mes alta del turó.

L'any 1979 s'installà una tanca per a delimitar l'àrea arqueològica i es disposà un vigilant que garanteix la seva conservació.

A partir d'aquest mateix any, es programà la

realització de campanyes anyals d'excavació. Els resultats globals després de quatre anys d'excavació ens manifesten l'existència d'un poblat fortificat, amb la seva muralla assentada damunt la roca, i amb un possible accés consistent en una rampa paral·lela a ella, que salvaria el fort desnivell del terreny. També amb un sistema de terrasses aguantades per potents murs, mitjançant el qual l'urbanisme del poblat aconseguia salvar els sobtats pendents. Això queda demostrat amb la troballa d'un carrer escalonat i d'una habitació rectangular disposada sobre la més inferior de les terrasses descobertes.

Els materials ceràmics apareguts daten aquesta zona a mitjans del segle III, a.d.C.

C/. ST. JOSEP I DE ROSÉS

Degut a unes obres realitzades per la Companyia Telefònica a la tardor de l'any 1979, es va iniciar una excavació arqueològica de salvament en la zona dels carrers Sant Felip i de Rosés cantonada amb Sant Josep i de Rosés i també al llarg d'aquest carrer des de Mestre Nicolau fins a Quintana Alta.

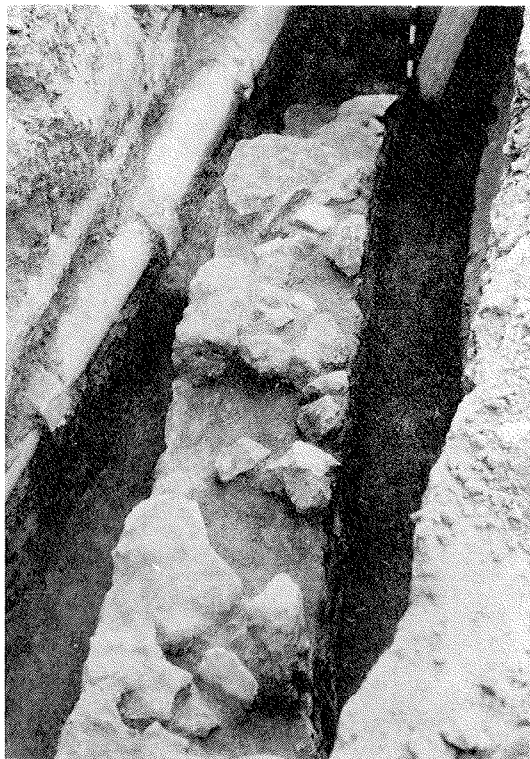
Els treballs d'excavació posaren de manifest

l'aparició de restes de parets, paviments, una claveguera i elements materials entre els quals és important ressaltar un anell que es descobrí en aixecar una pedra de tamany regular, entre restes de cendres. Aquest anell està gravat en negatiu amb la decoració d'una àguila amb les als esteses que es recolza en l'arc de Júpiter. Possiblement es devia utilitzar com a segell. Tots aquests materials ens permeten datar la zona excavada entre el segle I a.d.C., i el segle I d.d.C.

AVINGUDA PRESIDENT COMPANYS

Els mes de gener del 1980 i degut a unes obres d'instal·lació d'una claveguera, es realitzà una prospecció d'urgència en l'Avinguda del President Companys.

Els resultats foren l'aparició d'un mur d'època romana, paral·lel a la voravia, just al davant de les cases n^{es} 34 a 42. Els materials apareguts permeten de datar aquest mur molt possiblement en el segle I d.d.C.

C/. LLADÓ

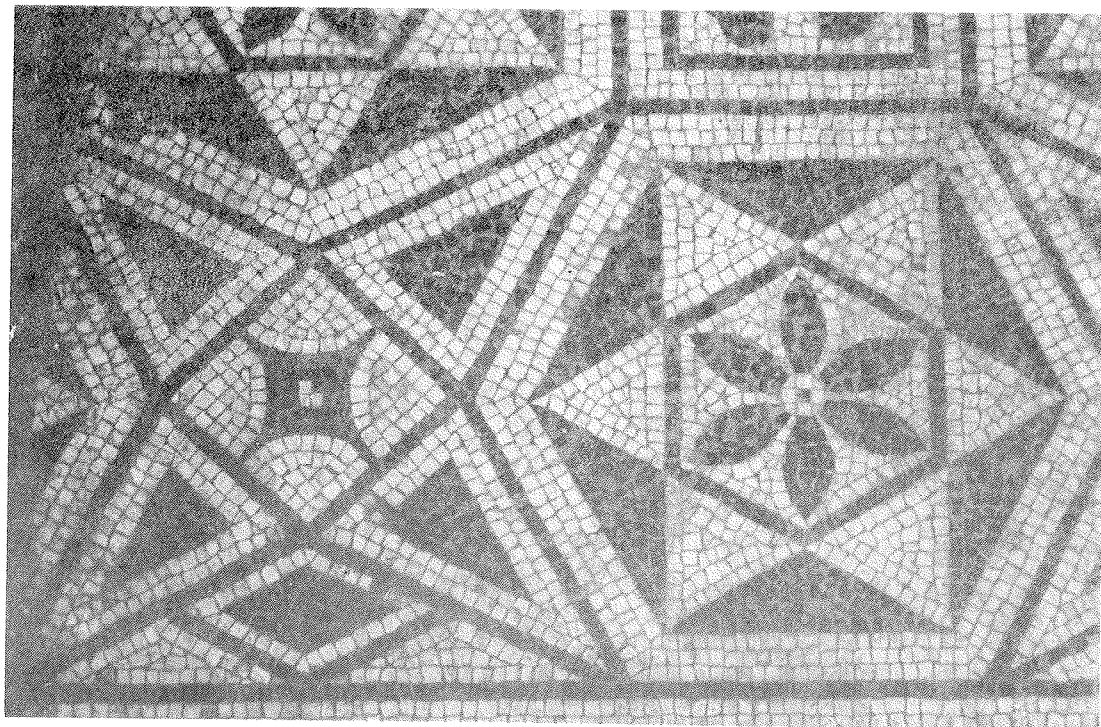
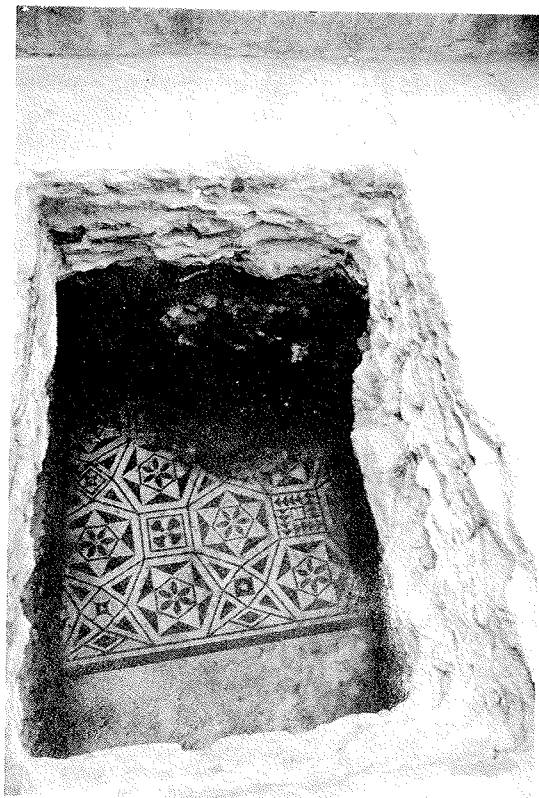
Tenim notícies de l'existència de restes arqueològiques en el carrer Lladó des de

l'any 1927. Unes excavacions realitzades aquell any varen donar com a resultat el descobriment d'una casa romana que formava part del nucli urbà de Baetulo. La

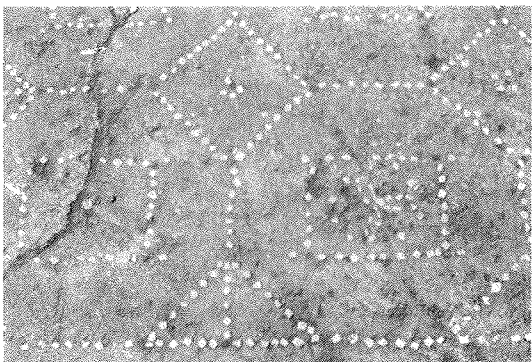
zona descoberta de la casa indicava que estava centrada al voltant d'un pati, o atri, al qual s'obrien les habitacions, moltes d'elles amb restes de paviments i mosaics que foren arrencats en part i que es troben en l'actualitat en el Museu Arqueològic de Barcelona.

Posteriorment, l'any 1981, el Museu de Badalona inicià noves excavacions en la mateixa zona, descobrint altres dependències de la mateixa casa romana ja trobada l'any 1927, amb nous paviments i mosaics amb motius geomètrics en blanc i negre, perfectament conservats i tan sols a una fondària de 40 cms. També es posaren al descobert restes de pintures murals i materials ceràmics de fabricació local o d'importació, consistents en diversos fragments d'utensilis de cuina i d'ús comú i d'altra ceràmica més refinada i envernissada en vermell (anomenada sigillata), utilitzada normalment pels romans com a vaixel·la de taula.

Totes aquestes troballes han proporcionat una cronologia que data aquesta casa romana en el segle I d.d.C.

Per la importància palesa d'aquestes restes i per l'interès que suposen per a un millor coneixement de la Badalona romana, seria molt interessant la continuació de properes excavacions en aquesta zona, tan rica en troballes arqueològiques.

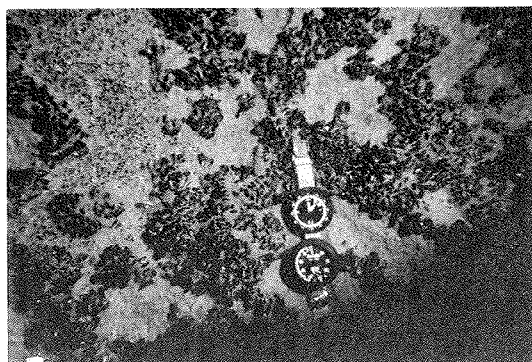
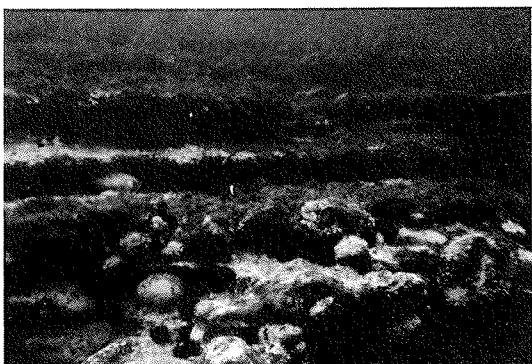
PROSPECCIONS SUBMARINES

La tradició oral dels vells pescadors d'aquesta zona costanera parla de l'existència d'una formació rocosa sota l'aigua i a ran de costa, que ells anomenen «carretera romana». Per aquest motiu es va iniciar l'any 1980 una campanya de prospeccions submarines per tal d'indagar la naturalesa d'aquestes restes.

Es van realitzar una sèrie d'immersions a diferents punts de la costa, entre Badalona i Llanerres, que duraren fins el maig de l'any 1981.

Aquestes prospeccions van donar com a resultat l'existència d'una obra de gran extensió que aniria des de la desembocadura del riu Tordera fins a la platja de Badalona, on es perdria sota la sorra.

Per la tècnica de construcció i per les àmplies dimensions es va pensar que podria

tractar-se de les restes d'una possible via romana que seguiria per la platja paral·lela a la costa. Posteriorment, altres estudis van apuntar la possibilitat que pogués tractar-se de les restes d'una platja fossilitzada submergida.

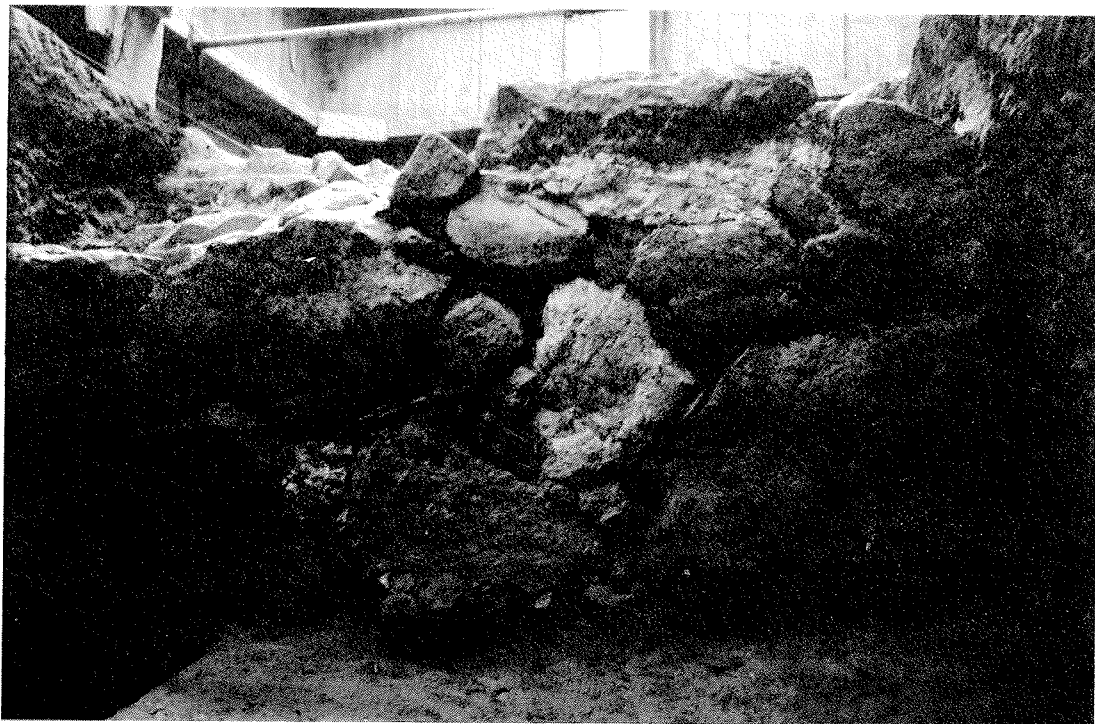
L'extensió d'aquesta formació submergida és tan gran i tan singular, que es fa difícil una interpretació històrica exacta abans d'haver pogut realitzar una anàlisi més detinguda dels diferents sectors.

JARDÍ DAVANT EL VIVER MUNICIPAL

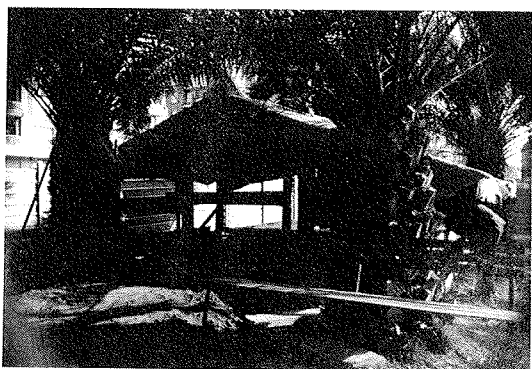
El coneixement de restes arqueològiques en aquesta zona de la ciutat es remunta a l'any 1934, amb les prospeccions realitzades per l'Institut d'Estudis Catalans. Els resultats d'aquests treballs van permetre conèixer part del traçat de la muralla amb la torre quadrada de defensa que protegia l'entrada a la ciutat, altres edificacions fora muralla i un

petit tram de la via que enllaçava amb Roma, dita Via Augusta.

L'any 1982, amb motiu del projecte de construcció del nou ajuntament, es van fer noves prospeccions a la mateixa zona, les quals es realitzaren amb moltes dificultats, degut a que en els anys 1950 la zona del Clos de la Torre va ésser reomplerta amb més de 5 m. de terra per anivellar-la a l'hora de construir-hi la carretera. Això implicà haver d'encofrar (forrar) amb fustes la cata fins una fondària de 4 mts., amb el corresponent encariment que això suposa.

Els resultats d'aquestes excavacions van redescobrir part de les restes ja conegudes i noves edificacions entre les que destaquen restes de cases, un carrer i una claveguera, les quals coses van demostrar l'existència d'un sector urbanitzat fora del recinte emmurallat de la ciutat.

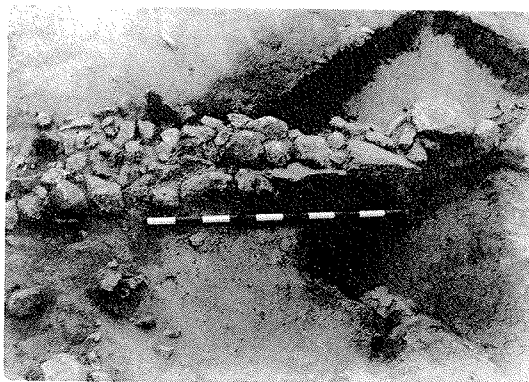

ACCESSOS A CAN RUTI

Es coneixen restes arqueològiques en aquesta zona trobades per l'Associació Catalana d'Excursions, ja des de l'any 1860. Posteriorment l'Agrupació Excursionista de Badalona, també hi va realitzar una sèrie d'excavacions.

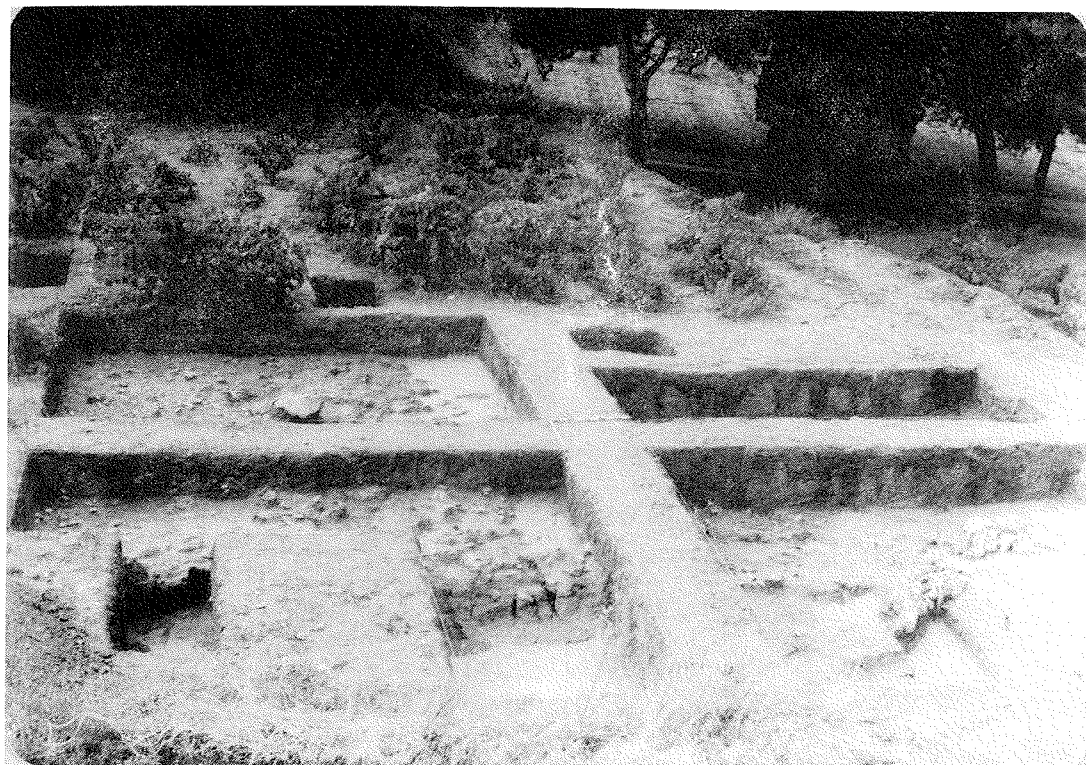
El conjunt de les troballes podrien indicar la possible existència en aquesta zona d'un nucli indígena assentat al peu del poblat ibèric del Turó d'en Boscà, dedicat al conreu, i que amb l'arribada dels romans es transformaria en una villa dependent de la ciutat de Baetulo.

L'any 1982, degut al projecte del Vial d'accés a la Residència de la Seguretat Social de Badalona, «Can Ruti», pel «Camí de la Palleria», es van realitzar noves prospeccions arqueològiques al llarg de tota la zona afectada pel Vial, per a comprovar l'existència de més restes corresponents a l'esmentat nucli.

No obstant això la pobresa i exigüetat dels materials trobats, tant d'estructures com de ceràmica, demostrà que la zona habitada

s'extenia fins aquest sector, però en temps posteriors degué ésser arrasada.

SOLAR TORRE VELLA

L'any 1977 amb motiu de la construcció de tres blocs de pisos en l'antic jardí de la Torre Vella, el Museu va iniciar unes propeccions

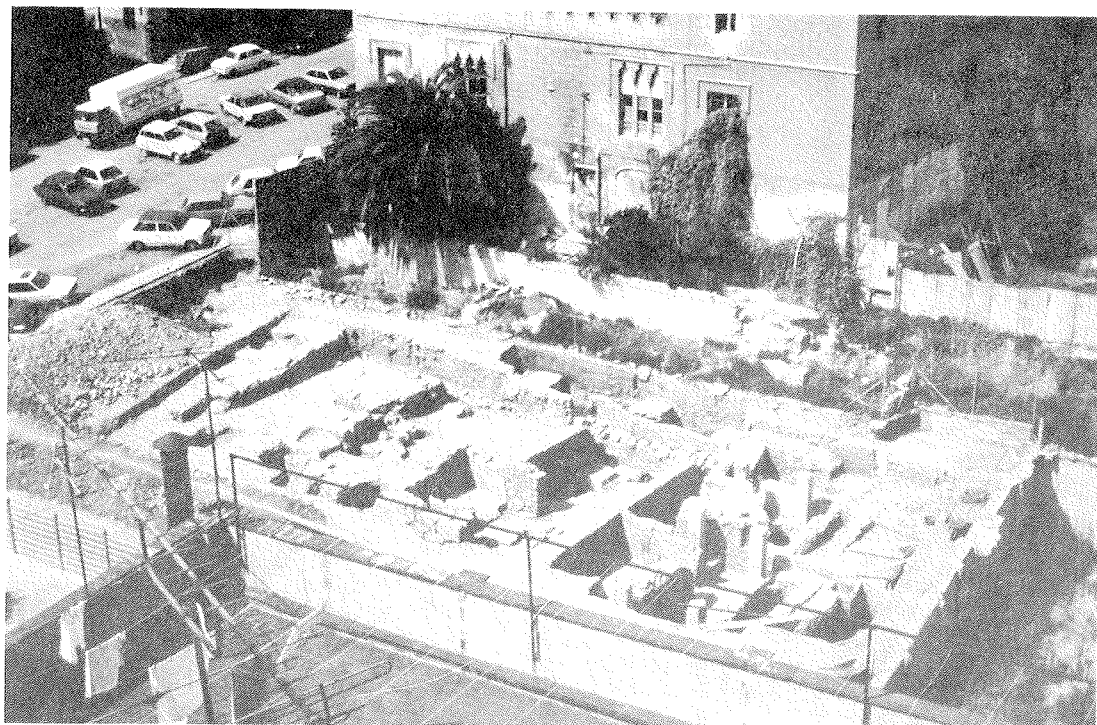
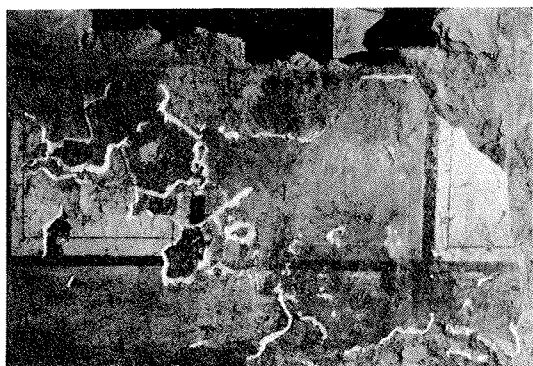
arqueològiques en aquesta zona amb la finalitat de conèixer l'existència de possibles restes i evitar la seva destrucció a l'hora de col·locar els pilars de fonamentació del futur edifici.

L'any 1982, i després de l'enderrocament d'aquest pisos per manca dels requisits legals, s'inicià una campanya d'excavacions en una extensió de 350 metres quadrats, que continua en l'actualitat. Els treballs realitzats fins avui han posat al descobert diverses restes relacionades amb la Torre Vella que possiblement anirien des del segle XVIII al XIX, així com d'altres, ies més importants, que formarien part de la ciutat romana de Baetulo.

Actualment s'està excavant una gran construcció pública d'època romano-

republicana (s. I a.d.C.) consistent en quatre botigues, o tabernae, molt properes a la

plaça pública, o fòrum, que era el centre polític, econòmic i social de la ciutat. En algunes d'aquestes dependències es troben

restes de pintures murals en bon estat de conservació, i actualment en fase de restauració.

PLAÇA CONSTITUCIÓ 83

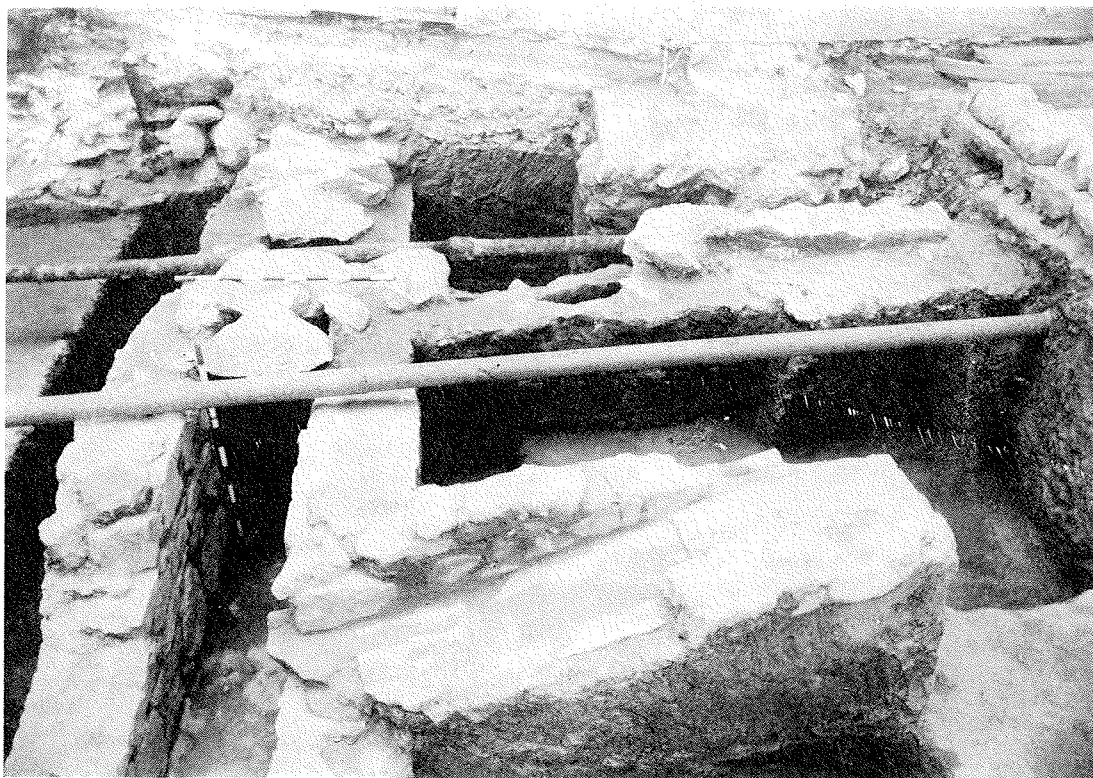
A l'hora d'efectuar unes obres de repavimentació de la plaça Constitució el passat mes d'abril, es van iniciar unes prospeccions arqueològiques a fi de determinar l'existència de possibles restes romanes, donada la circumstància que la zona queda dintre l'àmbit de la ciutat de Baetulo.

Els resultats foren l'aparició d'una claveguera amb direcció muntanya-mar, pertanyent molt probablement a un carrer, amb dos

claveguerons que anirien a desembocar en aquesta claveguera. També varen aparèixer les restes d'una estructura, possiblement un edifici que donaria a aquest carrer.

Pels materials trobats es podrien datar aquestes restes en el segle I d.d.C., encara que s'haurà d'esperar a un estudi més exhaustiu de les mateixes.

A més, van aparèixer vuit enterraments, un d'ells col·lectiu amb tres esquelets, 2 adults i un infant, sense cap tipus de material que permetés datar-los. No obstant això creiem que podria tractarse d'enterraments produïts

per morts de la pesta que assolà la nostra ciutat el segle XIV, ja que estan molt a prop de l'església de Sta. Maria i fora dels límits del cementiri.

En un nivell inferior i trencant en part les estructures romanes, es trobaren dos enterraments més, però aquests antropomorfs, excavats en la terra verge, coberts amb sorra de platja i tapats amb lloses de pedra. Sembla que aquests enterraments per les seves característiques podrien datar-se en els segles X i XI d.d.C.

